13/04/2020

Οι Θεολόγοι της Κύπρου στηρίζουν τον Μητρ. Λεμεσού

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Λεμεσού

Θέση υπέρ του Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανασίου με αφορμή την επίθεση που δέχθηκε σε σχέση με εσπερινό που έλαβε χώρα στον Μητροπολιτικό Ναό στις 24/3/2020, λαμβάνει η Παγκύπρια Ένωση Ελλήνων Θεολόγων. Η ΠΕΕΘ αναφέρεται κυρίως στα σχόλια που διατύπωσε ο γενικός εισαγγελέας σε βάρος του Σεβασμιωτάτου, καλώντας τον να ανακαλέσει.

“Η Μητρόπολη Λεμεσού, επί της εικοσαετούς διαποίμανσης του Πανιερώτατου κ.κ. Αθανάσιου, έγινε ένα πολύπλευρο και δυναμικό πνευματικό καταφύγιο για όλο τον κόσμο και η προσφορά της παραμένει τεράστια προς όλες τις κατευθύνσεις. Επιπλέον, είναι γνωστό πως η προσφορά του Μητροπολίτη ξεφεύγει τα όρια της Κύπρου και επεκτείνεται σε όλο τον κόσμο” αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΠΕΕΘ.

Η ΠΕΕΘ εκφράζει την δυσαρέσκειά της για τις δηλώσεις του Γενικού Εισαγγελέα , ο οποίος έκανε λόγο για ανευθυνότητα εκ μέρους του Μητροπολίτη, τονίζοντας ωστόσο ότι “αντιλαμβάνεται “την δημόσια πίεση που ασκήθηκε και στον ίδιο το Γενικό Εισαγγελέα”: “Ωστόσο, ως δημόσιο πρόσωπο ο Γενικός Εισαγγελέας και ως άρχων, θα έπρεπε να εκφράζεται ως ο άριστος, δηλαδή ως ο πλέον πεπαιδευμένος στο φρονημα και στο ήθος. Για αυτό μας εκπλήσσει η στάση του απέναντι σε ένα άλλο δημόσιο πρόσωπο και μάλιστα εκκλησιαστικό, που δεν είναι άλλο από τον ίδιο

τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού” τονίζεται στην ανακοίνωση με τη οποία καλούν τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας να ανακαλέσει την ατυχή δήλωσή του σχετικά με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού κ.κ. Αθανάσιο.

Διαβάστε την ανακοίνωση της Παγκύπριας Ένωσης Ελλήνων Θεολόγων (ΠΕΕΘ) με θέμα: “Η ατυχής δήλωση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για τον Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιο”

Εν μέσω του πνευματικού λειμώνος του σταδίου των αρετών, όπου η εκκλησιαστική κοινότητα ασκείται εν προσευχή και νηστεία, ώστε να παραστήσει έκαστος το εαυτού σκεύος κεκαθαρμένον ενώπιον του Κυρίου μας, ερχομένου εντός ολίγου, ίνα φωτίσει αυτό δια του εκουσίου και σωτήριου αυτού Πάθους και ίνα αγιάσει αυτό δια της λαμπροφόρου αυτού αναστάσεως, ο πειρασμός κτύπησε και πάλιν δια στόματος του έντιμου Γενικού Εισαγγελέα.
Ως Παγκύπρια Ένωση Ελλήνων Θεολόγων (ΠΕΕΘ) οφείλουμε να αποκριθούμε, όταν στοχοποιείται ο λύχνος και η λυχνία, που φωτίζει τις ψυχές των ανθρώπων με το φως του Χριστού. Ίσως κάποιοι για δικούς τους λόγους να ήθελαν τον λύχνον σβησμένον ή υπό τον μόδιον. Το ότι όμως λάμπει επί την λυχνίαν «πάσι τοις εν τη οικία», σίγουρα δεν αρέσει σε ορισμένους, καθώς, κατά το ευαγγέλιο, το σκότος ελέγχεται υπό του φωτός. Στην περίπτωση, για την οποία αναφερόμαστε, Λύχνος που φωτίζει είναι ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσού κ.κ. Αθανάσιος.
Ο αγαπητός μας και αναντίλεκτα άξιος επί των νομικών γνωματεύσεων Γενικός Εισαγγελέας λοιδόρησε τον Πανιερώτατον Μητροπολίτη Λεμεσού, διότι σεβόμενος τα μέτρα, που ο εξοχότατος Προεδρος της Δημοκρατίας εξήγγειλε στις 23/3/2020, θέλησε να μεταφέρει την ώρα του εσπερινού της μεγάλης εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου πιο πίσω, ώστε να μη αποστερηθούν, έστω και ολίγοι πιστοί, τον αγιασμό από την ακολουθία του εσπερινού. Εξαιτίας αυτού, ο κ. Εισαγγελέας χαρακτήρισε την ενέργειά του Μητροπολίτη ως ανεύθυνη.
Είναι γνωστό πως η αστυνομία Λεμεσού διεξήγαγε έλεγχο για την τήρηση των μέτρων στους ιερούς ναούς της Λεμεσού και ουδεμίαν παράβαση των κανονισμών ανέφερε στο αστυνομικό δελτίο. Μπροστά στην αμφιβολία, μήπως τα όργανα της τάξεως θέλησαν να συγκαλύψουν τον Μητροπολίτη Λεμεσού, ο δημοσιογράφος του τηλεοπτικού σταθμού SIGMA κ. Χρύσανθος Τσουρούλης με πρωτοφανή επιμονή επανέφερε το θέμα επί τρεις συνεχόμενες μέρες θέλοντας ξεκάθαρα να εκθέσει τον άξιο Ποιμενάρχη της Λεμεσού μιμούμενος την Ηρωδιάδα, που ήθελε την κεφαλή του Ιωάννη επί πίνακι.
Αντιλαμβανόμενοι την δημόσια πίεση που ασκήθηκε και στον ίδιο το Γενικό Εισαγγελέα, ώστε να σχολιάσει το γεγονός αποδίδοντας στον Μητροπολίτη ανευθυνότητα, αποδίδουμε μικρό ελαφρυντικό. Ωστόσο, ως δημόσιο πρόσωπο ο Γενικός Εισαγγελέας και ως άρχων, θα έπρεπε να εκφράζεται ως ο άριστος, δηλαδή ως ο πλέον πεπαιδευμένος στο φρονημα και στο ήθος. Για αυτό μας

εκπλήσσει η στάση του απέναντι σε ένα άλλο δημόσιο πρόσωπο και μάλιστα εκκλησιαστικό, που δεν είναι άλλο από τον ίδιο τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού.

Παρόλο που ο σεπτός Ποιμενάρχης της Λεμεσού δεν χρειάζεται συνήγορο, είναι ανάγκη να υπενθυμίσουμε στον κ. Εισαγγελέα ότι ο Πανιερώτατος ως σημαντικό εκκλησιαστικό πρόσωπο που υπηρετεί την Εκκλησία από τα νεανικά του χρόνια, καθιερώθηκε στη συνείδηση των πιστών της Κύπρου και στην οικουμενική Ορθοδοξία, ως πνευματικός φάρος δια του οποίου οι πλανεμένοι βρίσκουν τον δρόμο τους, οι ενδεείς τον προστάτη, οι χιλιάδες των πεινόντων τον τροφέα, οι νέοι τον παιδαγωγό, οι εμπερίστατοι τον αντιλήπτορα, οι ασθενείς το στήριγμα, οι αμαρτωλοί τον εξομολόγο, οι φοιτητές τον καθοδηγητή και πνευματικό πατέρα, οι απελπισμένοι τον λόγο της ελπίδας, οι ναρκωμανείς αυτόν που έμπρακτα τους αγαπά. Είμαστε σίγουροι πως ούτε και ο ίδιος αμφιβάλλει περί αυτών.

Η Μητρόπολη Λεμεσού, επί της εικοσαετούς διαποίμανσης του Πανιερώτατου κ.κ. Αθανάσιου, έγινε ένα πολύπλευρο και δυναμικό πνευματικό καταφύγιο για όλο τον κόσμο και η προσφορά της παραμένει τεράστια προς όλες τις κατευθύνσεις. Επιπλέον, είναι γνωστό πως η προσφορά του Μητροπολίτη ξεφεύγει τα όρια της Κύπρου και επεκτείνεται σε όλο τον κόσμο. Έγκριτος για το ορθόδοξο και εκκλησιαστικό του φρόνημα ο Μητροπολίτης Λεμεσού ομιλεί και ακούγεται όπου υπάρχει ελληνισμός και ορθοδοξία. Προσκαλείται σε όλο τον κόσμο, για να προσφέρει τον χαριτόβρυτο παραμυθιτικό του λόγο και χαίρει σεβασμού και εκτίμησης για το έργο που επιτελεί, ώστε να δοξάζεται το όνομα του Κυρίου μας. Εν ολίγοις, η Λεμεσός απέκτησε φήμη από το όνομα του Μητροπολίτη της και όχι από τους ουρανοξύστες, που συνέχεια ξεφυτρώνουν ή το λιμάνι της ή τη γεωγραφική της θέση.

Καλούμε, λοιπόν, τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας να ανακαλέσει την ατυχή δήλωσή του σχετικά με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού κ.κ. Αθανάσιο. Καλό είναι να απονέμουμε τον προσήκοντα σεβασμό στους Ιεράρχες της Εκκλησίας μας, έστω κι αν κάποτε διαφωνούμε για κάτι. Η καλοσύνη και ο σεβασμός που εκπέμπουμε έρχονται κάποτε και μας ανταμοίβουν. Αντίθετα, οι εντάσεις και οι διαβολές οικοδομούν τα τείχη της έχθρας, μας απομονώνουν και μας αρρωσταίνουν.

Τέλος, ευχόμαστε πάντοτε να πρυτανεύει σε όλους μας η αγάπη με διάκριση, όπως την διδάσκει το ιερον Ευαγγέλιο, έτσι ώστε όλοι, άρχοντες και αρχόμενοι, ποιμένες και ποιμενόμενοι, να οδεύουμε απρόσκοπτα στην μακαρίαν οδόν της Βασιλείας του Θεού.

Για το κλείσιμο των ιερών ναών

Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να επισημάνουμε την κάθετη διαφωνία μας για το κλείσιμο των ιερών ναών για το οποίο σίγουρα η ιεραρχία της Εκκλησίας της Κύπρου με πόνο ψυχής κράτησε το μέτρο της υπακοής.

Ωστόσο, δεν είναι δυνατόν να λειτουργούν κάτω από συγκεκριμένους κανόνες όλες οι υπηρεσίες πρώτης ανάγκης, όπως είναι οι υπεραγορές, τα περίπτερα, οι τράπεζες και τα φαρμακεία – και καλώς πράττουν, βέβαια, ώστε να εξυπηρετείται ο κόσμος – ενώ είναι κλειστά τα πνευματικά ιατρεία που εξυπηρετούν τις πνευματικές ανάγκες των ανθρώπων. Αναφερόμαστε φυσικά στην ίδια την Ορθόδοξη Εκκλησία μας, η καρδία της οποίας κτυπά λατρευτικά στους ιερούς ναούς επιτελούσα τη λειτουργία του θεανθρώπινου Σώματος του Χριστού, μέλη του οποίου είναι ο κλήρος και ο λαός, ζώντες και κεκοιμημένοι.

Στην εποχή μας, που η επιστήμη της λοιμοξιολογίας σήκωσε τα χέρια ανήμπορη να βοηθήσει τους ανθρώπους μπροστά σε έναν ιό, και ο φόβος της πανδημίας κυρίευσε όλο τον κόσμο, οι έχοντες την ευθύνη των αποφάσεων, με τα μέτρα που πήραν, στρίμωξαν περεταίρω τον κόσμο μη επιτρέποντας το άνοιγμα των ναών. Αυτό που έχει περισσότερη ανάγκη ο κόσμος είναι μεν η μετάνοια και η στροφή στη δύναμη του Θεού, χωρίς όμως να αποκόπτεται ο ομφάλιος λώρος, που τον συνδέει με το σωτήρα Ιησού Χριστό, που σίγουρα είναι ο χώρος του ναού και η συμμετοχή στη Θεία Λειτουργία και στις άλλες ακολουθίες και σε όλη εν γένει τη λατρεία.

Μέσα από το χώρο αυτό, όλοι μας, θα ζητήσουμε και θα πάρουμε δύναμη, χάρη και ίαση από τον Ιατρό ψυχών τε και σωμάτων. Οι ψυχές θα τονωθούν, ο νούς θα φωτιστεί και η καρδιά θα γεμίσει με την αγάπη του πλάστη μας, που τόσο έχουμε ανάγκη σήμερα. Αντί αυτής της δοκιμασμένης για αιώνες επιτυχημένης παράδοσής μας, οι ιθύνοντες, μας παραπέμπουν στους ψυχίατρους και στους ψυχολόγους, για να μας ενισχύσουν με τα ψυχοφάρμακα και τις μοντέρνες συμβουλές τους. Μέσα σε όλη αυτή τη βαρυχειμωνιά του παραλογισμού, βρήκαν αφορμή μερικοί «έμμισθοι καλοθελητές», για να εξοβελίσουν τον Χριστό από τη ζωή των ανθρώπων. Σε λίγο καιρό οι πολλοί θα βλέπουν ένα υγιή άνθρωπο του Θεού και θα του λένε είσαι τρελλός γιατί δεν είσαι σαν και εμάς.

Με θεολογικά κριτήρια ομιλούντες, ο αληθινός χριστιανισμός δεν είναι θρησκεία και πλάνη· είναι Εκκλησία· είναι Αλήθεια. Μέσα στην Εκκλησία η χάρη του Θεού έχει τη δύναμη να θεραπεύει κάθε ασθένεια και να αναπληρώνει κάθε αδυναμία δια της πίστεως στον Ιησού Χριστό. Στην Εκκλησία δε φοβόμαστε να αναμετρηθούμε με την ασθένεια και τον θάνατο, γιατί στο Σώμα της κατεπόθει ο θάνατος υπό της ζωής.

Η Εκκλησία δεν είναι σωματείο, αλλά το θεανθρώπινο ακατάλυτο Σώμα του Χριστού. Ως εκ τούτου, Θεός και άνθρωπος βρίσκονται αδιάσπαστα στο ίδιο Σώμα και στον ίδιο χώρο. Το Σώμα αυτό είναι σώμα ανάστασης και ζωής. Κατά συνέπεια, καμία αρρώστια δεν δύναται να αναμετρηθεί ούτε και να μεταδοθεί στο χώρο που λειτουργεί αυτό το Σώμα. Ο Χριστός θεραπεύει τους ανθρώπους, δεν τους αρρωσταίνει. Χωρίς τον Χριστό η αρρώστια και ο θάνατος δεν αντέχονται, γιατί μας εκμηδενίζουν ως υπάρξεις. Έχοντας μαζί μας τον Χριστό τα πράγματα

διαφοροποιούνται. Όλα αποκτούν νόημα, γιατί τα μπολιάζει με τον σταυρό Του και τα κάνει να ανθίζουν στην ανάσταση. Για εμάς είναι αρκετό να καταπατήσουμε το κέντρο του θανάτου, την αμαρτία, και να αγαπήσουμε τον Σωτήρα για την μεγάλη και μοναδική αυτή δωρεά Του.

Στο χώρο της λατρείας ο ψυχικός κόσμος μεταποιείται, γιατί η καρδιά μας συγκινείται και επιτρέπει στη χάρη του Πνεύματος να ενεργήσει, ώστε όλα τα σκοτάδια να φωτισθούν και όλα τα θετικά στοχεία μας να απελευθερωθούν. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται το πνευματικό ανοσοποιητικό σύστημα του ανθρώπου επιδρώντας θετικά και στη ψυχοσωματική του υγεία. Μαζί με το Χριστό, λοιπόν, βαδίζουμε επί των υδάτων της βιωτικής θάλασσας, ενώ χωρίς Αυτόν βυθιζόμαστε στην άβυσσο των κακών με συνεπακόλουθες όλες τις ψυχοσωματικές συνέπειες.

Τα πιο πάνω όμως, δεν είναι αποδεκά από το σύγχρονο σύστημα της λογοκρατίας, της απιστίας και του απόλυτου δυτικού ορθολογισμού. Αντίθετα, η πίστη στο Χριστό δεν φοβάται να «στοιχηματίσει» για το καλό αποτέλεσμα, γιατί έχει αφ’ εαυτής τη ζωντανή βεβαιότητα της θεανθρώπινης παρουσίας Του, δια της οποίας όλα είναι εφικτά. Άλλωστε, όπως λέει και το ευαγγέλιο «τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστί».

Αναμφισβήτητα, η πίστη έχει μεγάλη δύναμη για όποιον την έχει. Με τα μάτια της πίστεως βλέπουμε πράγματα που δε μπορούν να δουν τα σωματικά μάτια, ούτε και να διανοηθεί η κοσμική λογική της απιστίας. Με τα μάτια της πίστεως, λοιπόν, κανένα από τα μυστήρια της Εκκλησίας δεν μεταδίδει ασθένεια στον άνθρωπο· αντιθέτως προσφέρονται για τον αγιασμό της ψυχοσωματικής ύπαρξής του.

Η Εκκλησία ως ταμιούχος της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος έχει την δυνατότητα να μεταποιήσει το νερό σε αγιασμό, το κρασί και το ψωμί σε θεία κοινωνία, και το λάδι, πάσης ασθένειας αλεξιτήριο. Συνεπώς, η Εκκλησία έχει τα δικά της σωτήρια, αγιαστικά και θεραπευτικά μέσα, τα οποία και ενισχύουν το όρια της συμβατικής ιατρικής, αλλά και τα υπερβαίνουν, αρκεί ο ασθενής και ο ιατρός να επικαλεσθούν με πίστη τη βοήθεια του Θεού, γιατί αυτά δεν είναι μαγικές συνταγές· επενεργούν όμως στη βάση της αγάπης, της αλήθειας και της ελευθερίας.

Μήπως είναι κανείς που αγνοεί την ιαματική δύναμη του Χριστού στα ευαγγέλια και στη ζωή των αγίων πριν και μετά την κοίμησή τους ή τα ιαματικά χαρίσματα που χορηγεί υπέρ των ασθενών; Ακόμα και η αγιότητα είναι η ανώτερη σπουδή στην ιατρική επιστήμη για τον άνθρωπο που την έφθασε, επειδή και αυτά τα άγια λείψανα «εκβλύζουσιν ιάματα» στους πιστούς, που τα τιμούν και τα ασπάζονται. Τα θαύματα αμέτρητα και ο χορός των ιαματικών Αγίων Αναργύρων μεγάλος. Επομένως, και η ιατρική επιστήμη έχει τους αγίους της, με πρωτοστατούσα την Θεοτόκο, Μητέρα του Κυρίου.

Η ορθόδοξη πίστη, λοιπόν, είναι ανώτερη της λογικής μας, έχει απολυτότητα και αποτελεσματικότητα, ενώ ο περιορισμός στη λογική (μόνο ό,τι βλέπω και αγγίζω

με το σώμα μου) περιορίζει όλη την ύπαρξή μας αποκλειστικά στην ύλη.
Με ποιά λογική λοιπόν κλείσαμε τους ιερούς ναούς; Όταν λέμε πιστεύουμε και αποδεχόμαστε τη δύναμη της πίστεως της Εκκλησίας, σοβαρολογούμε ή μπλοφάρουμε;
Στην ουσία δεν εμπιστευόμαστε τον ζώντα Θεό, επειδή δεν τον αγαπούμε, αλλά τον φοβόμαστε. Ορισμένοι μάλιστα τον μισούν, επειδή τον φοβούνται υπερβολικά, και άλλοι, για να απαλλαγούν από αυτόν, τον εξόρισαν στην ανυπαρξία, για να νοιώσουν λίγο αέρα ελευθερίας. Σε τέτοιες καταστάσεις οδηγούμαστε, όταν έχουμε κακέκτυπες εικόνες ή αρρωστημένες αντιλήψεις για τον Θεό της αγάπης και της δικαιοσύνης. Η αγάπη ελευθερώνει από τον φόβο και καταξιώνει την πίστη, κομίζοντας αγαθά αποτελέσματα στη ταραγμένη ζωή μας.
Είναι καιρός, λοιπόν, να ανανήψουμε και ο καθένας μας, από τον πρώτο πολίτη ως τον τελευταίο, να αναλογιστεί, εάν όντως ορθοποδεί στην πίστη του Χριστού. Παράλληλα, οφείλουμε να προβληματιστούμε, εάν ως κοινωνία εφαρμόζουμε στην πράξη αυτά που πιστεύουμε. Μεγάλη Εβδομάδα τώρα. Οι εκκλησίες έρημες από τους πιστούς μας. Οι προβληματισμοί πολλοί. Η πορεία του Γολγοθά δύσκολη, μεγάλη και ανηφορική. Όμως, λίγο ακόμα και το φως της ανάστασής σου, Κύριε, θα φέρει το ποθούμενο της χαράς στον οικουμενικό ελληνισμό και την οικουμενική Ορθοδοξία.
Η Παγκύπρια Ένωση Ελλήνων Θεολόγων εύχεται σε όλο τον κόσμο, ΚΑΛΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!!!
Για το Δ.Σ. της ΠΕΕΘ
Γεώργιος Κυριάκου (Πρόεδρος)